

JAK BĀ•T SAMA SEBOU

ĀšterĀ½, 13 Ā™Ā-jen 2020

TĀ©ma je to smutnĀ© i veselĀ© souĀ•asnĀ>. ZĀjleĀ¾Ā- na Ā•lovĀ›ku, kterĀ½ o nĀ›m uvaĀ¾Āuje. Velmi se mi lĀ-bil jeden kres kterĀ©m jdou dva pĀinovĀ©: ĀĚAle to mne Āitve, Ā¾e prĀjĀ-Āœ, Ā™Ā-kĀj jeden. ĀĚA to jĀj jsem rĀjdĀœ, odpovĀ- druh ĀĚOno by prĀjelo, i kdybych nebyl rĀjd, tak jsem radĀji rĀjd.Āœ MyslĀ-m, Ā¾e tu je ve zkratce Ā™eĀ•eno hodnĀ›: buĀ• buď nevyhnutelnĀ© s humorem, nebo budeme vĀ›Ā•nĀ- kverulanti. To jsem si uvĀ›domila, kdyĀ¾ jsem uvaĀ¾Āovala o tom, jak bĀ½ sama sebou.

Co to znamenĀj, jakĀj bych mĀ›la bĀ½t, jak dalece o to pĀ™Ā-padnĀ› bojovat, Ā•i naopak, jak dalece bĀ½t tolerantnĀ-.

BĀ½t sama sebou, mĀ-t svou vlastnĀ- ĀĚbublinuĀœ, ale zĀjroveĀˆ nezasahovat do ĀivotaĀ ostatnĀ-ch. DokĀjzat si plnit svĀj pĀ™ĀjnĀ-, aĀ krĀjtkodobĀj, Ā•i dlouhodobĀj. Ale souĀ•asnĀ› umĀ›t Ā¾Ā-t i s ostatnĀ-mi. NĀ›kdo Ā¾ije ĀivotaĀ submisivnĀ-, kdy se podĀ™Ā-dĀ-, nĀ›kdo naopak jde ĀĚpĀ™es mrtvoluĀœ, bojuje za svĀj prĀjva, a jak se Ā™Ā-kĀj, nedĀ-vĀj se napravo, nalevo.

MyslĀ-m, Ā¾e v souĀ•asnĀ© dobĀ› se mnoho Ā¾en snaĀ¾Ā- dokĀjzat svou rovnoprĀjvnost, nĀ›kdy opravdu za kaĀ¾dou cenu, za cenu, kterĀj je pozdĀ›ji i o osobnĀ- ĀjtĀ›stĀ- pĀ™ipravĀ-. Jsou samy sebou, ale jsou samy. Postupem Āasu si v prĀ›bĀ›hu budovĀjnĀ- kariĀ©ry vytvoĀ™ily i urĀ•itĀ½ odstup od ostatnĀ-ch, prĀjvĀ› tĀ-m odliĀjnĀ½m Āivotem. Jsou Ā°spĀ›ĀjnĀ©, zajiĀjtĀ›nĀ©, obdivovanĀ© - ale osamĀ›lĀ©. OvĀjem ĀĚ je-li to jejich volba, je to v poĀ™Ājdku, je-li to jejich pocit, je to zlĀ©. Samotu kaĀ¾dĀ½ obĀ•as potĀ™ebuje, oddych od velkĀ©ho kolektivu, ale osamĀ›nĀ- ĀĚ to je nedobrovolnĀ©.

V dneĀjnĀ- dobĀ› jsme obklopeni spoustou lidĀ-, mĀjme obrovskĀ© mnoĀ¾stvĀ-m kontaktĀ-, dĀ-ky sociĀjlnĀ-m sĀ-tĀ-m neustĀjĀj spojenĀ- s druhĀ½mi lidmi ĀĚ ale jsou to vztahy formĀjlnĀ-, strukturovanĀ©, oficiĀjlnĀ-, nejsou dostateĀ•nĀ› hlubokĀ©, dostateĀ•nĀ› pĀ™ĀjtelstĀ©, neformĀjlnĀ-. A tak se uvnitĀ™ mĀ›Ā¾eme cĀ-tit sami, i kdyĀ¾ obklopeni spoustou lidĀ-. TypickĀ© pro to je napĀ™Ā-klad kvantum pĀ™Ājtel na facebooku, instagramu atd. ĀĚ mnohdy jdou do stovek, ale ĀĚten opravdovĀ½Āœ, kterĀ©mu se mĀ›Ā¾eme svĀ›Ā™mit se vĀjĀ-m, mezi nimi nenĀ-. Je dobrĀ© mĀ-t zlatou stĀ™ednĀ- cestu, mĀ-t na vĀ½bĀ›r. Pracujme tedy poĀ™Ājd na naĀjich mezilidskĀ½ch vztazĀ-ch, od kterĀ½ch si mĀ›Ā¾eme dovolit z Āasu na Āas uniknout do samoty, ale vĀ-me, Ā¾e je mĀjme. A to je pĀ™ece skvĀ›lĀ©.

BĀ½t sama sebou znamenĀj zvlĀjdnout upĀ™ednostnit svoje osobnĀ- plĀjny. MĀ›Ā¾e to na pohled znĀ-t i sobecky, ale musĀ-me si uvĀ›domit, Ā¾e pokud je Ā•lovĀ›k odhodlanĀ½ a pĀ™edevĀjĀ-m schopnĀ½ plnit svĀ© sny a touhy, pokud tĀ-m neomezuje nikoho dalĀjĀ-ho, je Ā•istĀ› jen na nĀ›m, jak se rozhodne. Je ovĀjem nutno bĀ½t i realistickĀ½, pĀ™edem se snaĀ¾it odhadnout svĀ© moĀ¾nosti. Nejen moĀ¾nosti talentovĀ©, ale i pracovnĀ-. Zda jsme cĀ-levĀ›domĀ-, patĀ™iĀ•nĀ› snaĀ¾ivĀ- a zda nĀjs neodradĀ- neĀ°spĀ›ch. ZĀjleĀ¾Ā- takĀ© na prostĀ™edĀ-, v jakĀ©m Ā¾ijeme. Zda mĀjme vĀ›bec Ājanci svĀ© plĀjny splnit. Zda mĀjme nejen vĀ›domosti, ale i ekonomickĀ© zĀjzemĀ-. A jak uĀ¾ jsem se zmĀnila, zda plnĀ›nĀ-m svĀ½ch plĀjnĀ› nijak nepĀ™ekazĀ-me plĀjny jinĀ½ch.

Ā¾ protismyslnĀ½m tvrzenĀ-m souĀ•asnĀ© doby je, Ā¾e aĀ•koliv hlĀjsĀj individuĀjlnĀ- svobodu, pĀ™esto nĀjs nutĀ-, abychom respektovali velice pĀ™esnĀ› danĀ© normy. TakovĀ½m paradoxem napĀ™Ā-klad je, Ā¾e Ā¾eny majĀ- stejnĀj prĀjva jako muĀ¾i. Ā½e majĀ- stejnou moĀ¾nost studia, zamĀ›stnĀjnĀ-, osobnĀ- kariĀ©ry. OvĀjem pokud Ā¾ena pĀ™edpoklĀjdĀj, Ā¾e se vdĀj a bude mĀ-t dĀ›ti, musĀ- poĀ•Ā-tat s podstatnĀ› obtĀ›ĀnĀ›jĀjĀ- profesnĀ- kariĀ©rou. PrĀjvĀ› ono pĀ™edpoklĀjdanĀ© mateĀ™stvĀ- formuje Ā¾enĀjm budouĀ- ĀivotaĀ- plĀjny a profesnĀ- ĀivotaĀ se podĀ™izuje rodinnĀ©mu. V tom pĀ™Ā-padĀ› je termĀ-n: ĀĚBudu jen sama sebou, jsem svou prioritouĀœ, nakonec donutĀ- k ĀivotaĀ- volbĀ› ĀĚ kariĀ©ra, Ā•i rodina.

Takže v závěru mohu jen
řeknout, že umím říct tak, abych byla spokojená jít i ti, kteří kolem mě jsou, je
nesmírně těžké. Je těžké si vás uvědomit, jehož chci v životě dosáhnout, jak
život si já sama pro sebe představuji; a hlavně si uvědomit, co všechno pro to
hodlám obětovat. Opravdu nic není zadarmo, za vše se musí nějak platit.
Neexistují pilulky, kterými by po únavě z nás udělaly vysokoškolského
premianta.

Souhlasíte?

Barbora